

Audycja Nr 173, "Zmartwychwstanie". 26.03.2016

Miło witamy naszych słuchaczy w audycji „Wczoraj, dziś i na wieki”. Przemysław Merski, Ireneusz Kołacz i Tadeusz Żurek pragną podzielić się z wami, świątecznym tematem o zmartwychwstaniu. Święta wielkanocne wiążą się ściśle ze zmartwychwstaniem, które było przepowiadane i oczekiwane przez proroków już od wieków. Temat o zmartwychwstaniu umarłych jest jedną z najważniejszych nauk biblijnych. Ta nauka tworzy fundament wiary, że po śmierci nastąpi wzbudzenie wszystkich umarłych ludzi, nie tylko Chrześcijan, ale całej ludzkości. Słowo zmartwychwstanie z greckiego wyrazu „*anastasis*”, oznacza „powstanie” lub „*spowodować powstanie*” i to słowo pojawia się tylko w Nowym Testamencie. Dopóki Adam nie zgrzeszył, był doskonałym człowiekiem i miał wykazać się posłuszeństwem swemu Stwórcy. Pan Bóg dał pierwszemu człowiekowi możliwość wyboru pomiędzy dobrem a złem i po wyborze zła, Adam przekonał się, jakie są katastrofalne skutki grzechu. On sam i jego całe potomstwo musi aż dotąd doświadczać śmierci, gdyż Bóg wyraźnie powiedział, że „*dnia, którego zgrzeszysz, śmiercią umrzesz*”. Ks. Rodz. 2:17. I tak się stało, gdyż u Boga jeden dzień to tysiąc ludzkich lat a Adam umarł mając 930 lat. Jednak z tego doświadczenia wyszła korzyść dla całego rodzaju ludzkiego, gdyż Bóg przewidział dla wszystkich Odkupiciela, który wykonawszy swoją ziemską misję, stał się dla nas zmartwychwstaniem.

Pan Bóg dał dla narodu żydowskiego przez Mojżesza dziesięcioro przykazań i gdyby one były wypełnione dałoby to gwarancję ludziom wiecznego życia, ale jednak nikt z ludzi nie był w stanie wypełnić tych przykazań, ponieważ były one doskonałe a potomstwo Adamowe już rodziło się niedoskonałym. Jednak Mądry Stwórca wszechświata sam będąc doskonałym, ma również doskonały Plan wybawienia ludzkości spod kary grzechu i śmierci i dlatego zaoferował swemu Jednorodzonemu Synowi, aby On stał się Odkupicielem Adamowego nieposłuszeństwa wobec Bożego prawa. Syn Boży przyjmując tą ofertę, musiał wypełnić Bożą sprawiedliwość, stać się równowartościowym odpowiednikiem pierwszego człowieka, jakim był Adam przed swoim upadkiem, czyli musiał stać się doskonałym człowiekiem: I tak się stało. Odkupiciel narodził się w ludzkim ciele z doskonałego Ojca Boga, bo jak wiemy doskonałe życie może dać tylko Bóg i ono przeszło na Syna Bożego, który narodził się, jako doskonały człowiek, taki sam, jakim był Adam przed popełnieniem grzechu. Dobrowolnie rezygnując ze swego doskonałego życia na ziemi, Pan Jezus oddał to życie w ofierze, jako równą wartość, czyli OKUP za Adama i wszystkie jego dzieci. Cała ludzkość została odkupiona, czyli uwolniona od śmierci przez zapłatę równoważnej ceny okupowej.

„Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus, który siebie samego złożył, jako okup za wszystkich, aby o tym świadczono we właściwym czasie”. 1 Tym.2:5-6. Zwróćmy tutaj uwagę na słowo „wszystkich”. Wybawienie od kary śmierci nie dotyczy jedynie niektórych ludzi, - ale obejmuje wszystkich. Nie odnosi się to tylko do ludzi prawych, religijnych, bogobożnych czy sprawiedliwych. To Boże zbawienie obejmuje nawet tych, którzy nigdy nie słyszeli o Jezusie, żyjąc w takich krajach, gdzie to imię nie było znane. A nawet ci, którzy żyli przed Jezusem, też zostaną wykupieni od kary śmierci. Ta piękna prawda jest podstawą zrozumienia zasad Bożego Planu zbawienia wszystkich ludzi. Jednak skuteczność okupu objawi się dopiero we właściwym czasie, kiedy

wszyscy ludzie dowiedzą się i dojdą do poznania prawdy. Cud zmartwychwstania przekona każdego, nawet tych, dla których ta obietnica mogłaby wydawać się zbyt piękna lub nierealna. Nastanie czas odrodzenia, powrotu do pierwotnego stanu wszystkiego, co zostało utracone przez ludzkość: Biblia nazywa to odrodzenie terminem „*Restytucja*”.

Ten okres w dziejach ludzkości będzie zapoczątkowany błogosławionym czasem „*Zmartwychwstania*”. Bóg zapewni ludziom odpowiednie ciało według swego wyboru oraz obdarzy każdego tchnieniem życia i umysłową świadomością. Umysł, który idzie do grobu, będzie umysłem, który zostanie przywrócony do życia w zmartwychwstałym ciele. Pan Bóg potrafi (odrodzić) odtworzyć ludzki umysł, dlatego ludzie zbierać będą to, co już zasiali sobie w umyśle. W obecnym złym i niegodziwym świecie, wielu złym ludziom powodzi się dobrze, jednak wszyscy ci, którzy umrą z umysłem zdeprawowanym, po wstaniu z grobów, będą musieli włożyć znacznie więcej pracy na przeobrażenie swoich charakterów w lepsze. W 1 Kor. 15:20. Apostoł mówi, że „*Chrystus został wzbudzony z martwych i jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli*”. Tak, więc Jezus Chrystus zapoczątkował tę przemianę po zmartwychwstaniu, którą już kontynuują poświęceni członkowie klasy Kościoła. Wzmiankuje o tym Ap. Paweł w 51-52 tego samego listu do Koryntian; „*Oto tajemnicę wam objawiam: Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni w jednej chwili, w oka mgnieniu, na odgłos trąby ostatecznej; bo trąba zabrzmi i umarli wzbudzeni zostaną, jako nie skażeni, **a my** zostaniemy przemienieni*”. Słowo „*my*”, wyraźnie dotyczy członków Kościoła Bożego, którzy wraz z Chrystusem, będą sprawować rządy w „*Tysiącleciu*” na ziemi.

Przypomnijmy sobie, że Ap. Paweł po otrzymaniu wizji aż do trzeciego nieba, tą świadomością dzieli się później nami, mówiąc: „*Czego oko nie widziało i ucho nie słyszało, i co do serca ludzkiego nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy go miłują. Albowiem nam objawił to Bóg przez Ducha; gdyż Duch bada wszystko, nawet głębokości Boże*”. 1Kor. 2:9-10. Te słowa dotyczą tylko tych, którzy miłują Boga. To oni właśnie będą tymi błogosławionymi i świętymi, którzy pierwsi po naszym Zbawicielu dostąpią wzbudzenia z martwych. Objawiciel zapisał jeszcze takie słowa, że; „*ci ożyli i panowali z Chrystusem przez tysiąc lat*” Obj. 20: 4. - Następnie Ap. Jana w swojej Ewangelii 5: 28-29 cytuje słowa Jezusa; „*Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd*”. Jest to obraz tak niebieskiego jak i ziemskiego zmartwychwstania. Naśladowcy Jezusa znajdujący się w stanie śmierci w czasie jego drugiego przyjścia, pierwsi zostali wzbudzeni do życia. Etap ten jest kontynuacją wzbudzania członków Kościoła w czasie „*parousji*” Jezusa, a w dalszej kolejności całej ludzkości. Ostatecznie wszyscy ludzie z rodu Adamowego, którzy kiedykolwiek żyli na ziemi, zostaną ożywieni, co jest tą największą nadzieją ludzkości.

Zmartwychwstanie do życia naszego Pana Jezusa było Bożym potwierdzeniem, że ofiara Jezusa została całkowicie przyjęta i właśnie na tej podstawie nastąpi zmartwychwstanie całej ludzkości. Wierni naśladowcy Chrystusa Pana najpierw są wzbudzani do życia w niebie, jako istoty duchowe z boską naturą i to Pismo Św. nazywa, „*Pierwszym Zmartwychwstaniem*”. Obj. 20: 6. Te słowa mówiące o pierwszym zmartwychwstaniu wskazują, że jeżeli jest pierwsze, to powinno być również następne. – I właśnie zmartwychwstanie do życia na ziemi

rozpoczną przedstawiciele klasy Starożytnych Świętych, o których apostoł wspomina w liście do Hebrajczyków, że oni „zostali zamęczeni na śmierć, nie przyjmawszy uwolnienia, aby dostąpić **lepszego zmartwychwstania**”. Członkowie klasy Kościoła będąc niewidzialnymi na ziemi, działać będą poprzez doskonałych ziemskich przedstawicieli, Starożytnych Świętych. W tym liście do Hebrajczyków 11: 35, apostoł wspomina, że wydając chlubne świadectwo, jednak nie otrzymali tego, co głosiła obietnica (Dzieje Ap. 7:5), a jednak oni podobali się Bogu.

Jest to klasa usprawiedliwionych z wiary i uwolnionych od Zakonu Przymierza, pokazana w czerwonej jałowicy, która nigdy nie była pod jarzmem. I wszyscy ci święci ludzie dostąpią usprawiedliwienia przez wiarę i wzbudzeni będą z martwych na ziemi **przed zmartwychwstaniem ogólnym całej ludzkości**. Na wzór wiernych mężów Starego Testamentu, o których wspomnieliśmy, polegających na Słowie Bożym, jako podstawie swej nadziei w zmartwychwstanie umarłych (Dzieje Ap. 26:6-8), my również mając zapewnienie Jezusa i apostołów powinniśmy z wiarą i ufnością oczekiwać wypełnienia się obietnicy zmartwychwstania od śmierci, którą ściągnął na siebie i całe swoje potomstwo Adam. Nauka o zmartwychwstaniu umarłych ludzi odróżnia Chrześcijaństwo od wszystkich innych religii świata. Tylko szatan, jako ten ojciec kłamstwa zapoczątkował fałszywą teorię do pierwszej pary ludzkiej, mówiąc, że; „*Żadnym sposobem śmiercią nie pomrzecie;* “ Ks. Rodzaju 3:4. B.G. Pierwsze nieposłuszeństwo w ogrodzie Eden, w swych skutkach okazało się bardzo bolesne dla wszystkich żyjących istot na ziemi, lecz Bóg już na początku historii ludzkości dał człowiekowi nadzieję, o której czytamy w Ks. Rodzaju 3:15.

„I ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem; ono zdepcze ci głowę, a ty ukąsisz je w piętę”. Nasieniem tym jest Chrystus, Który we właściwym czasie zniszczy szatana, będącego przyczyną wszelkiego zła i ludzkich tragedii. Natomiast szatan potarciem pięty, nie mógł wyrządzić żadnej krzywdy ani szkody naszemu Odkupicielowi. Następną nadzieję Bóg dał Abrahamowi mówiąc, że „*w potomstwie twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi*” (Ks. Rodz. 22:18). I apostoł wyjaśnia, że tym potomkiem jest Chrystus Gal. 3:16. To błogosławieństwo okaże się dopiero w przyszłości, kiedy cała ludzkość po przebudzeniu się ze śmierci do życia, zobaczy na własne oczy doskonałe rządy kompletnego Chrystusa, wykonyującego z Bożego polecenia sprawiedliwe rządy na ziemi. Ap Paweł w 1 Kor., 15-tym rozdziale wyjaśnia nam zrozumienie zmartwychwstania oraz jego kolejność, logicznie dowodząc, że gdyby umarli nie byli wzbudzeni, to nasza wiara i służba Bożym poleceniom byłaby marnością. Mając jednak dowód, że Jezus Chrystus zmartwychwstał i Bóg przyjął Jego ofiarę, możemy wierzyć w Boże zapewnienie, że wszyscy umarli dostąpią wzbudzenia.

Okres zmartwychwstania i sądu nad światem nie będzie okresem ogłoszenia człowieczeństwu jego zagłady. Będzie to czas nauczania i wielkiego błogosławieństwa, o którym pisze psalmista David; „*Głoście wśród narodów: Pan jest królem! On utwierdził świat tak, że się nie chwieje; Sprawiedliwie sądzić będzie ludy!. Niech radują się niebiosa i weseli się ziemia!*”. Również prorok Izaj. 25:8-9, mówi, że; „*Wszchemocny Pan zniszczy śmierć na wieki i zetrze lżę z każdego oblicza, i usunie hańbę swojego ludu na całej ziemi, gdyż Pan powiedział. I będą mówić w owym dniu: Oto nasz Bóg, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi;*

to Pan, któremu zaufaliśmy. Weselmy i radujmy się z jego zbawienia!”. Nasz czas na antenie dobiega końca, żegnając się z wami drodzy słuchacze, życzymy wszystkim najlepszych błogosławieństw od zmartwychwstałego Chrystusa. Do usłyszenia 23-go Kwietnia o tej samej porze, dobranoc.